

Wat fynsto eng?

Kolofon

ISBN: 978 94 6365 657 3

1e druk: 2024

© 2024, Marianna van Tuinen

Utjouwerij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Ljouwert

www.elikser.nl

Printwurk: CSL digitaal B.V.

Foarmjouwing binnenwurk en omslach: Evelien Veenstra

Yllustraasjes Marianna van Tuinen

Tekening: Pluk van Tuinenn

Utjefte fan dit boek waard mei mooglik makke troch de
provinsje Fryslân

provinsje fryslân
provincie fryslân

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Wat fynsto eng?

Marianna van Tuinen

Oersetten troch Ytsje Steen-Buwalda

 Elikser
UITGEVERIJ

1

Jennie, Tuur, Ivo en Wieke boartsje meielkoar.
Yn 'e sânbak.
Se kinne fan alles meitsje,
want it sân is in bytsje wiet.
Dat plakt lekker.
"Taart te keap!" ropt Jennie.
"Hoe djoer?" freget Tuur.
"Fergees."
"Dêr komt er," laket Jennie.
Se goait de taart nei Tuur.
Pats!
Op syn mouwe.
Rekke!
Ivo stampet it sân plat.
Wieke skept in kûle.
Dat wurdt in winkel.
In bakkerij foar taart en bôle.
En koekjes fan sân.
Se skept en skept.
Se wurdt der waarm fan.
Dan glydt de skeppe fuort.
Der leit wat ûnder it sân.
It is glêd en swart.
Wat raars.
Wieke ropt: "Jonges, sjoch hjir ris!"
Se graaft foarsichtich fierder.

Ivo sjocht it earst wat it is.
"In fûgel!" ropt er.
"In deade fûgel!"
Jennie stapt achterút.
Dan draaft se fuort.
Nei hûs.
Sa hurd mooglik!
Heit! Mem! skreaut se fan binnen.

Dêr is de achterdoar.
Se sjit nei binnen.
Mei in klap smyt se de doar ticht.
"Mèèèem! Mèèèem!" raast se.

Mem komt fluch by de trep del.
Jennie moat freeslik gûle.
“Wat is der oan 'e hân?” freget mem.
Jennie falt tsjin har oan.
“Ik bin sa bang,” snikt se.
“Saaa bang!”
“Kom,” seit mem, “gean mar even sitten.
Yn de grutte stoel yn 'e keamer.
Wêr bisto sa fan skrokken?”
“In swarte fûgel,” gûlt Jennie.
“Yn de sânbak.
Hy wie dea.”